

19-03-18

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

“বাপদাদা”

মধুৰন

“মৰমৰ সন্তান তোমাৰ স্মৰণ অসাধাৰণ যি জনক তুমি চকুৰে নেদেখা তেওঁক স্মৰণ কৰা আৰু তেওঁৰ স্মৰণেৰে তোমাৰ বিকৰ্ম বিনাশ হয়।”

প্ৰশ্ন: -কোনটো অৱশ্যক ত্যাগ কৰিলে সকলো গুণ নিজে নিজেই আহি যাব?

উত্তৰ: আধাকল্পৰ পৰা দেহ অভিমান লৈ অহাৰ অভ্যাস পক্কা হৈ গল তাক ত্যাগ কৰা আৰু অতি মৰমৰ শিৱ বাবাক স্মৰণ কৰা। কোনো দেহ ধাৰী স্মৰণ নাহিলে সকলো গুণ আহি যাব আৰু অৱশ্যক আঁতৰি যাব। আত্মা পবিত্ৰতাৰ সাগৰ হৈ যাব। সুখৰ সীমা বাঢ়ি যাব। সকলো গুণ আহি যাব।

গীত : ওম নমো শিৱায়.....

ওম শান্তি । সন্তানে সকলে নিজৰ পিতাৰ মহিমা শুনিলা আৰু সন্তানৰ সন্মুখত সেই বেহদ পিতাই বহি আছে। প্ৰতি জন সন্তানৰ বুদ্ধিত আহিব লাগে আমি সেই শিৱ বাবাৰ যি জনৰ ইমান মহিমা আছে তেওঁৰ সন্মুখত বহি আছে আৰু তেওঁৰ পৰা আমি 21 জন্মৰ কাৰণে সুখৰ প্ৰাপ্তি লৈ আছোঁ। এই কথা মনত আহিলেই সুখৰ সীমা বাঢ়ি যাব। এনে নহয় যি সময়ত শুনাই সেই সময়ত মনত থাকিব আৰু পিছত পাহৰি যোৱা। নহয় পাহৰি যাব নালাগে । সন্তান সকলে জানে পুনৰ আমি ৰাজ্য ভাগ্য লৈ আছোঁ। গতিকে বুদ্ধি নিৰাকৰ পিতাৰ ফালে গুচি যায়। তেওঁক বুদ্ধিৰহে জনা যায়। দিনে ৰাতিয়ে বুদ্ধিত আহিব লাগে যে আমি বেহদৰ পিতাৰ পৰা ভৱিষ্যত 21 জন্মৰ প্ৰাপ্তি লৈ আছোঁ। নিশ্চয় পক্কা হৈ যায়। লৌকিক পিতাৰ লগত নিশ্চয় হোৱাৰ পিছত আকৌ সন্দেহ ওপজে জানো। কিন্তু এইটো নতুন জ্ঞান হয়। বুদ্ধিৰে পিতাক জনা হয়। সন্তান সকলে জানে যে আমি শিৱ বাবাৰ হলোঁ আৰু তেওঁৰ পৰা প্ৰাপ্তি লৈছোঁ। আমি কল্প কল্প তেওঁৰ পৰা প্ৰাপ্তি কৰোঁ। বুদ্ধিত আহে। বাবা আপোনাৰ পৰা আমি পুনৰ ৰাজ্য পাইছোঁ। আমি অধিকাৰী হয়। যদি অধিকাৰী হওঁ তেতিয়া হলে পৃথক স্মৰণ কৰিব লাগিব। লৌকিক পতাৰ পৰা প্ৰাপ্তি পালে তেওঁৰ স্মৰণ আহি থাকে। ইয়াত অসাধাৰণ কথা যে পিতাক স্মৰণ কৰলে আমাৰ পাপ ভস্ম হব, এই কাৰণে বাবাক স্মৰণ কৰা। লৌকিক পিতাৰ স্মৰণ নিজে নিজেই আহি থাকে। তেওঁক চকুৰে দেখা পোৱা যায়। সন্তান জন্ম হোৱাৰ পিছতেই মাতৃ পিতা বুলি মাটি থাকে। এই পিতাদেৱক চকুৰে দেখি পোৱা নাযায়। বুদ্ধিৰে স্মৰণ কৰিব লাগে। আমি শিৱ ৰ ব্ৰহ্মা দ্বাৰা সন্তান হলো আৰু 21 জন্মৰ কাৰণে প্ৰাপ্তি কৰিবলৈ শ্ৰী মত মতে পুৰুষাৰ্থ কৰিছোঁ। ইয়াত মুখ্য কথা হল পবিত্ৰতা। যিমানেই স্মৰণ কৰিবা ইমানেই বুদ্ধি পৱিত্ৰ হব। এনেকৈ নহয় আমি বাবাৰ সন্তান হৈয়েই। বাবাক স্মৰণ নকৰিলে বিকৰ্ম বিনাশ নহব। বহুত সন্তানে বুজি লয় আমি বাবাৰ সন্তান হয় কিন্তু বাবাক স্মৰণ নকৰে। কয় মুখেৰে ৰাম ৰাম বুলি কোৱা। কিন্তু এই ৰামৰ চিত্ৰটো নাই সেই কাৰণে মানুহৰ বুদ্ধি সেই ৰামৰ ফালে গুচি যায়। সংগতি দাঁত শিৱক সকলোৱে পাহৰি গল।

এতিয়া তুমি জানিলা শিৱ বাবা আহিলে। প্ৰথমতে নিশ্চয় শিৱ বাবা আহিছিল তেতিয়া হে স্বৰ্গ স্থাপনা ৰচনা কৰা হব। তাৰ পিছতহে ৰাম ৰাজ্য চলিব। এতিয়া তুমি স্বৰ্গ ত্ৰেতাৰ প্ৰাপ্তি কৰিবলৈ পিতাৰ পৰা আশিৰ্বাদ লৈছোঁ। এই কথাটো বুদ্ধিত থাকিব লাগে। পৰমাত্মা শিৱ এবাৰেই আহে। ৰাম সীতা লক্ষ্মী নাৰায়ণ ও এবাৰেই আহে। লাগিলে পুনঃ জন্মলৈ থাকে কিন্তু নাম ৰূপ দেশ কাল সলনি হৈ থাকে। ৰাম সীতা ও প্ৰালব্ধ ভোগ কৰিবলৈ পুনঃজন্ম লৈ থাকে। এই সকলো জ্ঞান বুদ্ধিত থাকিলেহে সুখী হৈ থাকিব পাৰিবা। কাৰোৱাক বুজাবলৈ বহুত সহজ হয়। স্বৰ্গৰ ৰচিয়তা পিতাৰ পৰা এতিয়া তুমি প্ৰাপ্তি কৰিব লব পাৰিবা। সকলোৱেও বেহদৰ পিতাক স্মৰণ কৰে। পিতাই নতুন দুখীয়া ৰচনা কৰিছে গতিকে সকলোৱে সুখী হৈ যায়। এই সময়ত সকলো দুখী। এই ড্ৰামা খনেই সুখ আৰু দুখৰ বনোৱা হৈছে। সুখ ত কোনে ৰাজ্য কৰে ? লক্ষ্মী নাৰায়ণে তাৰ পিছত ৰাম সীতাই.. তোমালোকে জানা ইমান সময় এওঁ লোকৰ ৰাজ্য চলে। খ্ৰীষ্টান সকলে বুজে আমাৰ খ্ৰীষ্টানে ৰাজ্য

ৰচিলে। পুনৰ প্ৰথম এডৱাৰ্ড , দ্বিতীয় এডৱাৰ্ডে ৰাজ্য কৰি আহিলে। অতীত হৈ গৈ থাকে। ভাৰত বাসী সকলে একোৱেই নাজানে। তোমালোকে জানা সত্যযুগত লক্ষ্মী নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল যাক স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয় যি খনক বাবেই স্থাপনা কৰিছিল। পতিত দুনিয়া খনলৈ আহিলেহে পৱিত্ৰ দুনিয়া বনাব। এই কথা স্মৰণত থাকিব লাগে। আমি সেই পিতাৰ পৰা বেহদ প্ৰাপ্তি কৰিছোঁ শ্ৰী মতৰ মতে আৰু ধাৰণা কৰি আহিছোঁ। এই কথা পাহৰি যাব নালাগে। নিশ্চয় শিৱবাবা আগৰ কল্পটো ও আহিছিলে যি কথাৰ স্মৰণিকাও আছে। তেওঁ এতিয়া আকৌ আহিলে। প্ৰথমে আহিল নিৰাকাৰ শিৱবাবা, তেওঁ আহি তোমাক দেৱী দেৱতা বনায়।

সত্যযুগত লক্ষ্মী-নাৰায়ণ বাস্তৱিকত ৰাজ্য কৰিব। পাছত ভক্তি মাৰ্গত পূজাৰী ৰূপত চিত্ৰ আদি বনাব। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ এই সময়ত কোনো প্ৰকৃত চিত্ৰ নাই পুনৰ বাস্তৱত আহিব। এতিয়া শিৱবাবাই তোমালোকক বাস্তৱত পঢ়াই আছে ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা। কিমান চিধা কথা। আৰু কোনো স্কুলত এনেকৈ নক'ব তোমাৰ আত্মাই পঢ়ে, শিক্ষকৰ আত্মাই আমাক পঢ়াই। সেই সকলো মানুহ, মানুহক পঢ়াই। বাস্তৱত পঢ়ে আত্মাই। আত্মাইহে কৰ্মেন্দ্ৰিয় দ্বাৰা পঢ়ে। আত্মাই কয় মই এতিয়া বেৰিষ্টা হৈ গ'লো। শিক্ষাৰ দ্বাৰা বেৰিষ্টাৰ হয়। এইটো হ'ল আশ্চৰ্য্যজনক কথা। নিৰাকাৰ শিৱবাবা নিৰাকাৰ আত্মাৰ লগত কথা কৈ আছে। আত্মাত সংস্কাৰ আছে। মানুহে এইটো পাহৰি যায়। নিৰাকাৰ পিতা এওঁ দ্বাৰা বুজাই আছে। তেওঁৰ এটাই নাম শিৱ হয়। তোমালোকেও কোৱা শিৱবাবা, বুদ্ধি ওপৰলৈ ওছি যায়। লৌকিক পিতাক স্মৰণ কৰিলে শৰীৰ স্মৃতি আহি যায়। শিৱবাবাৰ শৰীৰ নাই। পৰমাত্মাৰ মন্দিৰো নিৰাকাৰী ৰূপৰ হয়। আকাৰী হ'ল দেৱতা, সাকাৰী হ'ল মানুহৰ। তেওঁ হ'ল নিৰাকাৰ শিৱ, তোমালোকৰ আত্মা এতিয়া জ্ঞানমূৰ্ত ৰূপেৰে পৰিৱৰ্তন হৈ আছে। পিতাই কয় মই নিৰাকাৰ হয়। মোৰ মাজত সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ জ্ঞান আছে। মই তোমালোকক পঢ়াওঁ এই মুখৰ দ্বাৰা। তোমালোকো মোৰ সমান জ্ঞানী হৈ যোৱা। এই জ্ঞান নিৰাকাৰ পিতাৰ অবিহনে কোনেও দিব নোৱাৰে। নিৰাকাৰ পৰমাত্মাকহে জ্ঞানমূৰ্ত, কল্যাণকাৰী, পতিত-পাৱন বুলি কোৱা হয়। পিতাই কয় পুৰণি দুনিয়া পৰিৱৰ্তন হৈ নতুন দুনিয়া মইহে বনাওঁ। যেনেদৰে মই নিৰাকাৰ মাজত গোটেই বৃক্ষৰ জ্ঞান আছে সেইদৰে তোমালোক আত্মা সকলকো বনাওঁ। তোমালোক আত্মা সকলো এনেকুৱা জ্ঞানমূৰ্ত হৈ যোৱা, তোমালোকক নিজৰ সমান বনাওঁ। এই সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ জ্ঞান শুনিলে তোমালোক চক্ৰৱৰ্তী ৰজা-ৰানী হ'বা। মানুহে, মানুহক দেৱতা বনাব নোৱাৰে। পিতা হ'ল জ্ঞানৰ সাগৰ, পৱিত্ৰতাৰ সাগৰ। সন্তান সকলক নিজৰ সমান বনাই গতিকে সকলো গুণ থকাটো বাঞ্ছনীয়। পাছত তোমালোক দেৱতা হৈ যোৱা যদি যোগ্যতা সলনি হৈ যাব। পিতাৰ যোগ্যতা বেলেগ, পিতা জ্ঞানৰ সাগৰ হয়, তোমালোককো বনাই। পিতা পৱিত্ৰতাৰ সাগৰ। আমি আধাকল্প পৱিত্ৰ থাকোঁ। পিতাই কয় নাটক অনুসৰি তোমালোক পতিত হোৱা পাছত মই আহি পাৱন বনাওঁ ২১ জন্মৰ কাৰণে। কেৱল তুমি শ্ৰীমতত চলা, এক মোকেই স্মৰণ কৰা, আন কোনো নহয়। মই তোমালোকক স্বৰ্গৰ মালিক বনাওঁ। পিতাক পাহৰি আৰু অন্য কাৰোবাৰ স্মৃতিত থকা যদি ক্ৰটিপূৰ্ণ হৈ যাব। শিৱবাবা হ'ল সকলোতকৈ মৰমীয়া, সকলোতকৈ মৰমৰ পিতা হয়। তোমালোকৰ নামো গায়ন হয় বন্দে মাতৰম (জয় মাতা)। তোমালোকৰ আত্মা পৱিত্ৰ হৈ যায়। তোমালোকপৱিত্ৰ হৈ ভাৰতক স্বৰ্গ বনোৱা সেয়েহে তোমালোকৰ নামৰ উল্লেখ হয় শিৱ শক্তি পাণ্ডৱ সেনা। তোমালোক পাণ্ডৱো হয় কিয়নো পৰধামৰ যাত্ৰাত যুদ্ধৰ মৈদামত ঠিয় হৈ আছা, মায়াৰ ওপৰত বিজয়ী হ'বলৈ। সন্তান সকলে জানে যে আমাক পিতাৰ দৰে মাষ্টাৰ জ্ঞান সাগৰ, পৱিত্ৰতাৰ সাগৰ হ'ব লাগে। দেহৰ অহংকাৰ ভাঙি যাব লাগে। জন্ম-জন্মান্তৰ দেহ ধাৰণ কৰি আহিছে গতিকে সেই অভ্যাস স্থিৰ হৈ গ'ল। এতিয়া এই অভ্যাসৰ ত্যাগ কৰিব লাগিব। যেনেদৰে পিতা নিৰাকাৰ হয় গতিকে দেহ-অভিমান ক'ৰ পৰা আহিল? তোমালোকেও এই পুৰণি দেহক এৰি মোৰ ওচৰলৈ আহিব লাগিব। বিনাশ হ'ব যেতিয়া কিবা এটা কাৰণ লাগিব নহয় জানো। মূল্যহীন (worth not a pani) সামগ্ৰীহে বিনাশ হয়। এতিয়া তোমালোকক স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ যোগ্য বনাই। তাত সদায় সুখেই সুখ। সুখধাম আৰু শান্তিধাম, এইয়া হ'ল দুখধাম। অশান্ত কৰিছিল ৰাৱণে পিছত শান্তি দিওঁতা হ'ল পৰমপিতা পৰমাত্মা। কোনোৱে কয় মনৰ শান্তি লাগে। কোৱা, কেনেধৰণৰ শান্তি লাগে? এইয়াটো

হ'ল দুখধাম, কি তোমালোক সুখধাম যাব বিচাৰিছা? পিতাক স্মৰণ কৰা যদি সুখধামলৈ গুছি যাবা। অশান্ত কৰোঁতা ৰাৱণ-মায়া যি ইয়াত উপস্থিত আছে। মুক্তি-জীৱনমুক্তিত অশান্ত কৰোঁতা ৰাৱণ থাকিব নোৱাৰে সেয়েহে এতিয়া ব'লা নিজৰ ঘৰলৈ পুনৰ। যদিহে সত্যযুগৰলৈ যাব বিচৰা তেন্তে ব'লা। প্ৰত্যেক আত্মাই জীৱনমুক্তি নিশ্চয় বিচাৰে। এনেকুৱা নহয় যে সকলো সত্যযুগলৈ, জীৱনমুক্তিলৈ যাব। সেইয়াটো কেৱল তোমালোক সন্তান সকলেহে জানা। বাকী যিসকল আত্মা ওপৰৰ পৰা আহে তেওঁলোক প্ৰথমে জীৱনমুক্তিত থাকে। মায়াৰ ছাঁ নপৰে। সত্যপ্ৰধান হৈ পিছত সত্য, ৰজা, তমোলৈ আহে। মায়া থাকোঁতেও আত্মাই সুখ নিশ্চিত ভোগ কৰে। দুখ হ'ব নোৱাৰে কিয়নো পৱিত্ৰ হয় নহয়নে। পিছত অপৱিত্ৰ হোৱাত দুখ পায়, এনেকৈ অহাতহে দুখ পায়। এইয়া সুখ দুখৰ খেল বনোৱা হৈ আছে।

পিতাৰ চিন্তন চলি থাকে - মানুহক লালচ দিবলৈ বৰ্ড লগাব লাগে। কেৱল চিত্ৰ দেখি মানুহ মুৰ্ছিত হয়। ভাবা শিৱবাবাৰ চিত্ৰ ৰাখি আৰু তলত লিখি দিয়া পৱিত্ৰ বিশ্বৰ বাদশ্বাহী তোমালোকৰ ঈশ্বৰীয় জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ হয়। মানুহে চিত্ৰ দেখি ক'ব ভগৱান এনেকুৱা হ'ব পাৰে নেকি। ভগৱান ৰূপ কেনেকুৱা? তথাপিও লিখা থাকে ভাই আৰু ভনী সকল, আহি বেহদৰ পিতাৰ পৰা ২১ জন্মৰ সদায় সুখ পোৱাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰা। সেয়াটো যেতিয়া কোনো সন্মুখত আহে তেতিয়াহে বুজাব পৰা যায়। নিমন্ত্ৰণ দিয়া হয়। দিনে-প্ৰতিদিনে বহুতো chart বনাব লগীয়া হয়। পিছলৈ chart হৈ গৈ থাকিব। মনে মনে ভবা, পিতাক স্মৰণ কৰা আৰু তেওঁৰ পৰা অধিকাৰ লোৱা। গতিকে লিখিব লাগে ভাই-ভনী সকল সত্যযুগৰ ২১ জন্ম ৰাজত্বৰ কাৰণে পিতাৰ পৰা আহি প্ৰাপ্ত কৰা, এই মহাবিনাশ যুদ্ধৰ আগতেই। এই যুদ্ধৰ দ্বাৰাই স্বৰ্গৰ দুৱাৰ খুলিব। এই কথা কোনো দুনীয়াই নাজানে। তুমি জানিছা যে এই যুদ্ধৰ পৰাই ভাৰত সুখ ধাম হ'ব। তেওঁলোকে চেষ্টা কৰে, যুদ্ধ নহবলৈ। তুমি জানিছা এই মহাভাৰী মহাভাৰত যুদ্ধৰ দ্বাৰাই মহাবিনাশ হ'ব। সকলো আত্মাই পুনৰ যাবই লাগিব কিয়নো খেলা সম্পূৰ্ণ হ'ল পুনৰ অভিনয় কৰিবলৈ আহিব লাগিব। গতিকে যুক্তিৰে লিখিব লাগে। তুমি হ'লা আত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক, তেওঁলোক হ'ল দৈহিক পথ প্ৰদৰ্শক। তুমি নিজকে অশৰীৰী আত্মা দেহৰ পৰা ভিন্ন বুলি বুজি পোৱা। তুমি জানিলা পিতাই আমাক লৈ যাব। গতিকে তুমি লিখিব লাগে যে পিতাৰ পৰা বেহদ প্ৰাপ্তি লৈ লোৱা। নিৰাকৰ বুলি নিশ্চয় লিখিব লাগে তুমি জানিলা যে বাবা আহিলে এই কৰ্ম ক্ষেত্ৰলৈ। আমিও তাৰ পৰা আহিছিলো। সকলো আত্মা অবিনাশী হয় কেতিয়াও নমৰে। এই কথাত নিশ্চয় হৈ যাব লাগে। আমি শিৱ বাবাৰ পৰা অনেক বাৰ প্ৰাপ্তি লৈছোঁ আকৌ লম। পুৰুষাৰ্থৰ পাৰ তুমি জানিলা যে শিৱ বাবাই আমাক স্বৰ্গৰ প্ৰাপ্তি দি আছে। তেতিয়াহে কিয়নো তেওঁৰ পৰা প্ৰাপ্তি নলম। বাবা আৰু প্ৰাপ্তিক স্মৰণ কৰিলে অন্ত মতিৰে সেই গতি পায় যাব। বাকী মাথো ৰাম ৰাম বুলি কলে মুক্তি পোৱা নাযাব। খৱৰ কাগজত দিয়ে আমুক স্বৰ্গবাসী হ'ল। তেওঁক সুধিব লাগে স্বৰ্গ বুলি কাক কোৱা হয়। এইখন নৰক হয় গতিকে পুনঃ জন্ম ও নৰকতেই ল'ব। স্বৰ্গত থাকিলে স্বৰ্গতেই পুনঃ জন্ম স্বৰ্গতেই হ'ব। যদি তাত জন্ম লয় তেতিয়া তাত বহুত বৈভৱ পাব। পুনৰ নৰকৰ বৈভৱ খুৱাবলৈ কিয় মাতা। তেওঁক নৰকৰ ভোজন খোৱালে বুদ্ধি এনেকুৱা হৈ যাব। যেনে অন্ন তেনে মন হৈ যাব। স্বৰ্গত গাখীৰ ঘীৰ নৈ বৈ থাকে। তুমিটো কেৰাচিন তেলৰ ভোজন খোৱা। শ্ৰী নাথ দ্বাৰত ভাল ঘীৰ ভোগ লগায় কিয়নো ৰাধা চিত্ৰৰ আছে। গতিকে তেওঁ লোকৰ স্মৰণ ত ভোগ ও ভাল ভাল বৈভৱ ৰাঙ্কি লগায়। এনেকুৱা ভাৱে আন কতো ভোগ নলগায়। জগত নাথৰ মন্দিৰও আছে তাত চাউলৰ ভোগ লগায়। তাত বৈভৱ আগ নবঢ়াই। এতিয়া নৰক গতিকে দুখ আছে। স্বৰ্গত সুখ আছিল। পিতাই বহুত ভালকৈ বুজাই কিন্তু ধাৰণা ক্ৰম অনুসৰি হৈ হয় এইয়া ড্ৰামাত লিপিবদ্ধ আছে। ড্ৰামা অনুসৰি কোনোবা চাকৰো হয় গৈ। তৃতীয় শ্ৰেণীৰ টিকেটও কোনোৱাই ল'ব। প্ৰথম শ্ৰেণীৰ হ'ল সুব্যবংশী। ছেকেণ্ডত হ'ল চন্দ্ৰবংশী ৰাজ ধানী, তৃতীয় শ্ৰেণীৰ হ'ল পজা। তাটো ক্ৰম অনুসৰি থাকে। এতিয়া যি জনে যেনে টিকেট বিচাৰে লৈ ল'ব। ভাল বাৰু। অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই ল'গ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মূখ্য সাৰ:-

- ১)পিতাৰ সমান জ্ঞানৰ সাগৰ, পবিত্ৰতাৰ সাগৰ হ'ব লাগিব। বিদেহী হোৱাৰ অভ্যাস কৰিব লাগে।
- ২)পিতাৰ স্মৰণেৰে বুদ্ধিক পবিত্ৰ বনাব লাগিব। সদায় এইটো নিচাত থাকিব যে বেহদৰ পিতাৰ পৰা ২১জন্মৰ অধিকাৰ লৈ আছে।

বৰদান:- প্ৰাপ্তিৰ ইচ্ছাৰ পৰা ইচ্ছাৰ প্ৰতি অবিদ্যা হৈ সদায় ভৰপূৰ থকাই নিষ্কাম সেৱধাৰী হোৱা

যি নিষ্কাম সেৱধাৰী হয় তেওঁৰ ওচৰত সকলো প্ৰাপ্তি স্বতঃ আছে। পিছে প্ৰাপ্তি আপোনাৰ ওচৰত আহিলেও,আপুনি প্ৰাপ্তিক স্বীকাৰ কৰিব নালাগে। যদিহে ইচ্ছা ৰখা তেন্তে সকলো প্ৰাপ্তি হলেও কমৰ অনুভৱ হ'ব। সদায় নিজকে খালি লাগিব। সেয়ে ইচ্ছাৰ প্ৰতি অবিদ্যা হৈ প্ৰাপ্তিৰ দ্বাৰা ভৰপূৰ থকা। সংগমযুগত বাপদাদাৰ দ্বাৰা যিয়েই অবিনাশী প্ৰাপ্তি হৈছে, তাক প্ৰাপ্তিৰ জুলনাত সদায় জুলাই থাকিলে কোনো ভুল নহ'ব।

শ্লোগান:- নিজৰ অব্যক্ত স্থিতিৰে অব্যক্ত আনন্দ,অব্যক্ত স্নেহ বা অব্যক্ত শক্তি প্ৰাপ্ত কৰিব পৰা।